

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 588 din data de 18.10.2017

Dosar nr. 813/2016

Petiția nr. 7511/15.12.2016

Petent: ...

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: respingerea dosarului medical pe criteriul de înălțime, privind participarea la susținerea examenului de concurs, pentru ocuparea unui post de *agent de ordine și siguranță publică*, din cadrul DGPMB.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

...

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului
Ministerul Afacerilor Interne,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentului i s-a respins dosarul medical privind participarea la susținerea examenului de concurs, pentru ocuparea unui post de *agent de ordine și siguranță publică*, din cadrul DGPMB, pe criteriul de înălțime. Petentul are înălțimea de 1,67, iar Ordinul MAI nr.140/2016, anexa nr. 2 privind recrutarea polițiștilor, secțiunea a treia, prevede criteriul antropometric de minim 1.70 pentru bărbați.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.7511.13.01.2017, a fost citată domnul ... pentru data de 30.01.2017. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.203.13.01.2017, a fost citat *Ministerul Afacerilor Interne* pentru data de 30.01.2017. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul susține că i s-a îngădit dreptul de a participa la un concurs, în vederea ocupării unui post de *agent de ordine și siguranță publică*, din cadrul DGPMB. Organizarea concursului în cauză, a avut loc în luna octombrie-noiembrie 2016, cu recrutare din sursă externă. Petentul declară că, are înălțimea de 1,67 și nu de 1,70, conform cerinței Ordinului MAI nr.140/2016, anexa nr. 2 privind recrutarea polițiștilor, secțiunea a treia, unde, se prevede criteriul antropometric introdus pentru a fi îndeplinit pentru bărbați și femei. Pentru bărbați, se cere înălțimea minimă de 1,70, iar pentru femei 1,65. Candidații pentru instituțiile de formare a ofițerilor și agenților de poliție de frontieră pentru specializarea marină, trebuie să aibă înălțimea de 1,60.

7. În data de 19.10.2016, petentul s-a prezentat la DGPMB direcția Medicală, solicitând fișa medicală de tip MAI, pentru a începe investigațiile medicale necesare și i s-a refuzat eliberarea fișei medicale pe considerentul că, nu îndeplinește criteriul de înălțime prevăzut prin ordinul mai sus amintit. Petentul a făcut contestație în această situație și i-a fost respinsă. În sprijinul susținerilor sale, petentul invocă o serie de norme juridice care în opinia sa, sunt încălcate prin aplicarea Ordinului MAI nr.140/2016. Aceste norme legale invederate, sunt: (Constituția României, Ordonanța nr. 137/2000, Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Protocolul nr. 12, la Convenția Privind interzicerea discriminării, Directiva Uniunii Europene nr. 43/2000, Decizia CEDO, D.H și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008).

Susținerile părții reclamate

8. Partea reclamată își justifică fapta de respingere a petentului ca "necorespunzător" pentru neîndeplinirea condiției de înălțime, pe baza art. 6, alin. 4, lit. a) și art. 7, alin. 4, lit a), din anexa nr.2, pe fondul necesității îndeplinirii prin acceptarea unui minim de garanții în ceea ce privește îndeplinirea de către polițist la nivel corespunzător a misiunilor operative. Pe de altă parte, partea reclamată consideră că valuarea potențialilor angajați este la latitudinea angajatorului, acesta fiind în măsură să evalueze aptitudinile, calificările și rezultatele profesionale, pentru a permite accesul la un post. În consecință, partea reclamată susține că, *legitimitatea și proporționalitatea instituirii condiționării privind înălțimea, se reflectă în necesitatea creării la nivelul MAI, a unui corp profesional, care să asigure calificările specifice competențelor și atribuțiilor ministerului în domeniul asigurării ordinii publice și combaterii infracțiunilor și nu în ultimul rând, în privința necesității îmbunătățirii percepției cetățenilor cu privire la imaginea, titudinea și aspectul personalului MAI.*

9. Reclamatul afirmă că, "criteriile de selecție utilizate pentru încadrarea posturilor operative au în vedere, abilități fizice și de relaționare. În cazul abilităților de relaționare, acestea sunt necesare în interacțiunea cu persoanele care săvârșesc fapte antisociale, iar abilitățile fizice sunt necesare pe fondul uzurii fizice, program de lucru prelungit, performanță fizică, proceduri de atac/autoapărare. Există studii care asociază o creștere a performanței fizice, raportată la anumite criterii, printre care și înălțimea. În situațiile de criză, din observațiile practice și learned leassons, s-a putut observa faptul că, în cazul unor revolte sau manifestări violente într-o confruntare directă, persoanele mai mici de înălțime, sunt de regulă vizate primele. În acest context, înălțimea polițiștilor combinată cu forța fizică a acestuia și antrenamentul

necesar, devin factori care trebuie avuți în vedere, neîndeplinirea criteriului de înălțime, este relevantă în ceea ce privește ținuta, în special cea de protecție, dar și tehnicile de intervenție, de imobilizare. Polițiștii scunzi, sunt dezavantajați fizic cât și psihologic, putând fi considerați veriga slabă de către un potențial agresor, iar aceste probleme ar putea fi evitate, prin stabilirea unui criteriu minim de înălțime”. Ca atare, partea reclamată consideră justificată condiția minimă impusă de înălțime, pe considerente ce țin de siguranța polițistului ca individ dar și ca parte dintr-un grup.

10. Partea reclamată arată că, mai mult de 50% dintre statele membre ale Uniunii Europene, au criteriu de înălțime minim obligatoriu, pentru polițiști și dorește să exemplifice țările care solicită respectivul criteriu, prin comparație cu țările care solicită criteriul maxim. Spre exemplu: Belgia pentru bărbați au o cerință minimă de înălțime de 1.52 și pentru femei 1,52 pe când România de 1.70 pentru bărbați și 1.65 pentru femei, Serbia 1,70 pentru bărbați și 1.63 pentru femei. În Bulgaria, Spania și Italia, sunt stabilite standarde minime de înălțime conform corpurilor profesionale, ofițerii trebuie să fie mai înalți decât subofițerii. În Franța, pentru jandarmerie, înălțimea minimă cerută este de 1.70, iar pentru poliție este de 1.60. Astfel, partea reclamată susține faptul că legitimitatea și proporționalitatea instituirii criteriului privind înălțimea, se reflectă în necesitatea creării la nivelul MAI, a unui corp profesional, care să asigure calificări specifice, unele bazate pe structuri operative, misiuni pentru asigurarea ordinii publice, stoparea actelor de violență, imobilizarea persoanelor violente și nu în ultimul rând, polițistul trebuie să fie un etalon de imagine privind prezența acestuia pe stradă ori în operațiunile/intervențiile pentru care este solicitat.

V. Motivele de fapt și de drept

11. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petentului i s-a respins dosarul medical privind participarea la susținerea examenului de concurs, în vederea ocupării unui post de *agent de ordine și siguranță publică*, din cadrul DGPMB.

Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, respinge excepția prin care, petentul solicită instituției CNCD, sesizarea instanței de contencios. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

12. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

13. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România, sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G nr. 137/2000, modificată, precum și Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art., alin. 1, “Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege... “.

Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, precum sunt prevăzute de actul normativ O.G nr. 137/2000, modificat, Colegiul director trebuie să analizeze următorul aspect: “dacă a existat un tratament diferențiat care a avut loc prin aplicarea normei ce privește înălțimea minimă pentru candidații de gen masculin în speța de față, iar în acest fel, i se îngrădește petentului accesul la susținerea examenului”. Iar în privința: “existenței condiției ca tratamentul diferențiat, aceasta să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege”. Colegiul constată că petentului, i-a fost afectat dreptul de a da un examen, în vederea exercitării ori ocupării unui post și implicit exercitării unei munci.

Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie, diferența de tratament bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis/restrictiv, care limitează accesul la un concurs, în cazul de față (în vederea ocupării unui post de *agent de ordine și siguranță publică*, din cadrul DGPMB). Or, în cauza de față, *discriminarea directă*, presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai din cauza apartenenței acesteia la un grup, grupul individualizat, fiind cel al persoanelor de sex masculin care nu depășesc înălțimea de 1.70. Ca atare, petentul se diferențiază prin apartenența la una dintre caracteristicile impuse, ori la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică, în speță Ordinului MAI nr.140/2016 și care individualizează persoana supusă discriminării, printr-o legătură de cauzalitate. Legătura de cauzalitate, presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare, *tratament diferențiat* și impun o analiză după un criteriu interzis, *înălțimea coprorală*, invocat de

petent și care constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea ori inacțiunea reclamatului.

14. În raport cu aceste aspecte evidențiate, Colegiul director observă în prezența speței, că a fost avută în vedere o dispoziție aparent neutră, care a introdus un dezavantaj pentru persoanele care se situau sub norma prevăzută și impusă de dispoziția Ordinului MAI nr.140/2016, anexa nr. 2 privind recrutarea polițiștilor, secțiunea a treia, unde, se prevede criteriul antropometric introdus pentru a fi îndeplinit pentru bărbați și femei. Pentru bărbați, se cere înălțimea minimă de 1,70, iar pentru femei 1,65. Candidații pentru instituțiile de formare a ofițerilor și agenților de poliție de frontieră pentru specializarea marină, trebuie să aibă înălțimea de 1,60. Pe de altă parte, reclamatul a justificat condiția eliminatorie în cauză, pe criteriul înălțimii, prin profesie și prin exercițiul de stabilire și impunere a ordinii publice, interacțiunea cu alte persoane civile și interacțiunea de ordin psihologic, ce ține de o eventuală impunere în fața celorlalți, prin statură. Colegiul director, consideră justificat ca un angajat în cadrul MAI, poate desfășura și o activitate statică ori defensivă, care poate implica lucrul cu arhiva, de logistică în timpul manifestațiilor. În condițiile speței de față, Colegiul consideră că este pe deplin aplicabilă sintagma *categorie defavorizată*, în condițiile în care, persoanele masculine și feminine care se situează ca statură sub 1.70 și respectiv 1,65 le este refuzat accesul la un concurs în vederea prestării unei activități remunerate. În consecință, Colegiul director din analiza petiției și a probatoriului depus la dosarul cauzei observă că, petentul invederează o legătură de cauzalitate între faptă și un criteriu de discriminare așa cum prevede O.G nr. 137/2000, modificată.

În cauză, Colegiul director constată că în prezenta speță, se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit prevederilor art. 2 alin.3) și art. 11, alin. 1), și alin. 2), din O.G nr.137/2000, modificată.

Colegiul director sancționează cu avertisment partea reclamată, în speță Ministerul Afacerilor Interne și recomandă acesteia ca pe viitor, să schimbe "criteriile de selecție utilizate în vederea accesului persoanei la un examen susținut în cadrul structurilor MAI, în conformitate cu activitatea care poate fi depusă de un angajat MAI și în cadrul unei activități de birou, arhivare ori de logistică, și care nu ar impune o stabilire de înălțime pentru bărbați și femei cu mult peste media Europeană.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge excepția prin care, petentul solicită instituției CNCD, sesizarea instanței de contencios.

2. Se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin.3) și art. 11, alin. 1), și alin. 2), din O.G nr.137/2000, modificată.

3. Sancționarea cu avertisment a părții reclamate în speță Ministerul Afacerilor Interne.

4. Recomandă Ministerului Afacerilor și Internelor ca pe viitor, să schimbe “criteriile de selecție utilizate în vederea accesului persoanei la un examen susținut în cadrul structurilor MAI, în conformitate cu activitatea desfășurată de angajat și în cadrul unei activități de birou, arhivare ori de logistică, și care nu ar impune o stabilire de înălțime pentru bărbați și femei cu mult peste media Europeană.

5. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

6. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) ...

b) Ministerul Afacerilor Interne,

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda contravențională se va plăti la Direcția Județeană a Finanțelor Publice a localității Buzău.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE– Membru

THEODORA BERTZI– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O